

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 408.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-g01-shoot-d1e117276.pdf> (tilgået 29. maj 2024)

Anvendt udgave: *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Ørsted:

Det kunde være at ønske, om Tjenestetiden kunde noget forkortes; den må upåtvivlelig ansees for overordentlig lang og måske længere, end det kunde synes nødvendigt. Forordningen af 20de Juni 1788 § 17 nævner det 36te År som den Tid, hvormed al Krigstjeneste skulde ophøre, og det forekommer mig ønskeligt, om man kunde gåe tilbage til denne Regel. Der blev ogsaa andraget herpaa af den roeskildse Stænderforsamling i Anledning af det Udkast, som blev forelagt i 1846. Forøvrigt er dette noget, hvorom jeg ikke vil stille noget Amendement; jeg henstiller det blot til Forsamlingens Overveielse. Hvad nu de Forandringer angaar, som ere foreslåede af den ærede Comitee, da ere de vistnok hensigtsmassige; men det forekommer mig dog bedst, at man i Paragraphens Slutning hverken sætter „svigagtig“ eller „forsætlig“, thi jeg mener, at når En er udebleven fra flere Sessioner, vil det være meget vanskeligt med juridisk Sikkerhed at sige, om det er skeet „forsætlig“ eller „svigagtig“; men det må i og for sig vare tilsrækkeligt for, at han nu måtte udtjene den fulde Tjenestetid, såvel ved den stående Hær som ved Forstærkningen. Hvad § 32 angaar, da er det en meget hård Bestemmelse, at de, der ikke have den fornødne Tjenstevgtighed til at tjene i Linien eller Forstærkningen, skulle bruges til anden Tjeneste, som langt fra ikke er af en så hæderlig Natur som Krigstjenesten. Det er imidlertid ogsaa Noget, som jeg blot skal henstille til Forsamlingens Opmærksomhed, thi jeg drister mig ikke til derom at stille noget Amendement. Når det hedder, at til dette Slags Tjeneste blive de Yngre at indkalde fremfor de Ældre, indeholdt Udkastet af 1846 i § 53, at den huuslige og borgerlige Stilling ogsaa her måtte komme i Betragtning, og det synes mig ogsaa, der kunde vare god Anledning til at indrømme dette, da denne Tjeneste ikke er af samme Beslaffenhed som den umiddelbare Krigstjeneste, og for, adskillige Personer let kan vare meget byrdefuldere end for Andre. Iøvrigt måtte det vel udtrykkeligt udtales, hvad der vel er klart i og for sig selv, at ogsaa disse Værnepligtige må være besøiede til at stille Andre for sig til at forrette denne Tjeneste og til at såe Udsættelse med denne — ja, jeg troer, det staaev ogsaa t Paragraphen, at de ere berettigede til at stille for sig.